

Tom Herck,
Holy Cow
2018

negatieve commentaar. Nog dagelijks word ik geconfronteerd met negatieve opmerkingen, maar die zet ik om in iets productiefs: ze houden me gewoon scherp en gemotiveerd.”

Of een kunstenaar volgens Herck sociaal bewogen moet zijn? “Per definitie moet een kunstenaar niets, dat is de mooie kant van het kunstenaarschap”, zegt Herck. “Ik heb er niettemin voor gekozen om wél sociaal bewogen te zijn, omdat dit in mijn aard ligt en ik het een boeiende thematiek vind. Van wat de rest van de kunstenaarsgemeenschap doet lig ik hoegenaamd niet wakker.”

Voor bepaalde kunstenaars heeft Herck een grote bewondering. Bijvoorbeeld voor Ensor, Rodin, Rothko, Caravaggio, en voor hedendaagse bekende namen als Delvoye, McCarthy, Cattelan

en Hirst. Soms wordt hij door hen beïnvloed, soms ook helemaal niet. Carravaggio zette hem aan om in zijn reeks *Framed Cities* met zwarte vlekken te werken, dankzij Delvoye en Cattelan hanteert hij vaak de satire. Hij herkent zich levendig in *De intocht van Christus in Brussel* van Ensor, omdat in dit werk de spot gedreven wordt met de zelfvoldane burgerij en Ensor zich volgens sommigen portretteert als Christus op de ezel. Tom Herck zou zelf eerder opteren voor de rug van een koe.

Onze slotvraag is in welk museum Herck graag eens zou exposeren als hij de vrije keuze had. Het antwoord volgt snel: “Als romantische ziel opteer ik voor het Louvre... al vind ik Parijs een vreselijke stad.” Tegendraads tot op het bot, dat is Tom Herck.